

Ad § 50, stk. 4

Som noget nyt indføres der med § 50, stk. 4, mulighed for, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunerne skal udarbejde regulativer om anmeldelsespligten. Ministeren forventes at udnytte sin hjemmel til at fastsætte regler om regulativerne, således at reglerne er færdige ved lovens ikrafttræden den 1. januar 2007. Der vil i høj grad blive tale om en standardisering af kommunernes regulativer, f.eks. en standard-skabelon for regulativer, som den enkelte kommune skal udfylde. Ved fastsættelse af regler om inddragelse af offentligheden kan der forventes en procedure, som vil ligne den offentliggørelsesprocedure, der gælder for affaldsregulativer, jf. bekendtgørelse nr. 619 af 27. juni 2000 om affald, § 34.

Hjemlen i § 50, stk. 4, kan anvendes selvstændigt, men den kan også ses i sammenhæng med hjemlen i den foreslåede nye § 50 a til i regulativer at begrænse eller udvide de områder, hvor der er anmeldepligt. Selv om hjemlen til at udarbejde regulativerne således er i to forskellige bestemmelser, vil der i praksis i kommunen kunne forventes at være tale om ét regulativ, som kan betegnes som et »jordstyringsregulativ«.

Jordstyringsregulativerne kan desuden kombineres med affaldsregulativerne, hvilket vil være medvirkende til en samlet effektivisering. Her er således tale om et samspil mellem jordforureningslovens og miljøbeskyttelseslovens bestemmelser. En kombination af anmeldelseordningen med affaldsregulativerne fungerer allerede i dag i eksempelvis Københavns Kommune.

Jord betegnes som affald, hvis indehaveren skiller sig af med det, agter at skille sig af med det, eller er forpligtet til at skille sig af med det, jf. bekendtgørelse nr. 619 af 27. juni 2000 om affald, § 3, stk. 1, nr. 1, med bilag 1 og 2.

Det følger af affaldsbekendtgørelsens § 3, stk. 2, at det er op til kommunalbestyrelsen at afgøre, om en konkret mængde opgravet jord falder ind under affaldsdefinitionen eller ej. Hvis der er tale om affald, skal kommunen anvise håndtering af dette, og anvisningerne skal fremgå af kommunalbestyrelsens regulativer efter affaldsbekendtgørelsens § 35, stk. 1. Kommunen skal dog ikke anvise håndteringen af jorden, hvis genanvendelsen sker lovligt efter bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 655 af 27. juni 2000 om genanvendelse af restprodukter og jord til bygge- og anlægsarbejder, eller efter en allerede meddelt tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens, § 19.

Under visse betingelser må uforurennet jord, der graves op, antages at falde uden for affaldsdefinitionen. Dette er tilfældet, når jordproducenten har en aftager af den uforarbejdede jord på opgravningstidspunktet,

og jorden derfor aldrig når at blive til affald, før den finder anden anvendelse. I disse tilfælde må jorden anses for at være et produkt. Ved afgørelsen af, om der er tale om et produkt eller affald, bør der lægges vægt på, at aftalen om aftagning af jorden er indgået senest på opgravningstidspunktet, og at jorden kun oplagres for en kortere tidsafgrænset periode, inden den finder fornyet anvendelse. Såfremt jorden oplagres for en længere eller ikke-tidsafgrænset periode, må jorden anses for at udgøre en byrde for ejeren, hvilket er et indicium for, at der er tale om affald. Støtte for sådanne betragtninger findes i præmisserne for den såkaldte »Sidestensdom« fra EF-domstolen (dom af 18. april 2002, sag C-9/00).

På de arealer, hvor der er anmeldepligt, er der en forventning om, at jorden kan være forurennet. Anmeldepligten betyder, at kommunalbestyrelsen får mulighed for at sikre, at eventuel forurening erkendes, før jorden flyttes, og at vurdere, om jorden er omfattet af affaldsreglerne, og om jorden kan flyttes lovligt som anmeldt. I forbindelse med anmeldelsen kan kommunen kræve analyser af den jord, der ønskes flyttet, og kommunen kan kræve dokumentation for, at der er en aftager af jorden.

For at få de nye jordstyrings- og affaldsregulativer til at fungere skal kommunerne på kortere sigt udføre en opgave med at udforme regulativerne og herunder inddrage offentligheden, planlægge tilstrækkelig modtagekapacitet for lettere forurennet jord, etablere mulighed for elektronisk at anmelde jordflytninger og informere borgerne. Der er hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 48 til, at kommunerne kan dække udgifterne til denne opgave gennem gebyrer, når jorden falder inden for affaldsdefinitionen. Anmeldelseordningen falder allerede i dag inden for anvendelsesområdet for miljøbeskyttelseslovens § 48, når jorden falder inden for affaldsdefinitionen. Opgaven med selve udpegningen af de klassificerede områder efter den foreslåede § 50 a, stk. 2 og 3, hvor der er anmeldepligt, jf. § 50, stk. 2, kan dog ikke finansieres over affaldsgebyret.

I lighed med, hvad der gælder for affaldsregulativerne i dag, vil der i de nye jordstyringsregulativer kunne fastsættes, at overtrædelse kan straffes, jf. lovens § 88, stk. 3.

Ad § 50, stk. 5 og 6

De foreslåede bestemmelser i stk. 5 og 6 svarer i store træk til den gældende lovs stk. 4 og 5. Den eksisterende 4 ugers-frist foreslås opretholdt, da det fortsat er hensigtsmæssigt, at kommunalbestyrelsen har 4 uger til at vurdere sagen, inden jorden flyttes. Her tænkes blandt andet på flytninger af stærkt forurennet